

derpaa, uagtet der var mere end et Aarhundredes Erfaring for, at denne Forpligtelse ikke blev gjort gjældende, saa har jo Frd. af 25de Mars 1845 med rene og klare Ord ophævet alt det Tvingende, der var i de foregaaende Lovbestemmelser om at søge den offentlige Gudstjeneste. Den ærede Ordfører omtalte ogsaa, hvorledes det i Skaarup skulde være formeent Nogen at være tilstede ved en Gudstjeneste, som det lader til, efter et rigtig nok meget uklart Foredrag, fordi Bedkommende ikke hørte til Sognet; men en æret Taler, som nøie kender Forholdene i Skaarup, erklærede, at det var Noget, der var ham aldeles ubekjendt, og jeg har havt Leilighed til at erkyndige mig derom hos en anden Mand, som ogsaa kender Forholdene der, og han har ligeledes erklæret, at han aldeles ikke vidste, at Saadant har eksisteret; jeg kan derfor paa ingen Maade troe, at det forholder sig saaledes.

For nu at gaae over til Hovedsagen, saa er det altsaa vist, at der ikke eksisterer nogen Tvang med Hensyn til at høre Ordet. Med Hensyn til Confirmationen, som er en af de Handlinger, hvorved det kunde være Bedkommende meest vigtigt at benytte den Præst, de havde Tillid til, saa er der ikke det Mindste veien for, at Børn kunne blive confirmerede af hvilken Præst det skal være, naar de kun, idet de sendes til et andet Sted, udskrives af Skolen eller ogsaa optages i en anden Skole og derfra udskrives. Hvad Communionen angaaer, saa er der ikke givet nogen almindelig Tilladelse til, at man kan søge Altergang udenfor sin Sognkirke; men der kan faaes Bevilgning dertil, og der gjøres ikke den mindste Bannskelighed derved. Aarsagen, hvorfor man ikke har villet give almindelig Frihed i saa Henseende, er den, at det i saa Fald let kunde være, at en Spænding, som opstod mellem en Præst og Entelte i hans Menighed, gjorde, at man løste sig fra Sognet, reiste hen til et andet Sted og der nød Communion, hvilket dog vist i en vis Henseende vilde være forargeligt og Noget, som den Paagjældende maatte atter vilde fortryde. Men det, at der er Bannskelighed forbunden dermed, gjør, at man ikke søger denne Undtagelse, uden at der er nogentunde tilstrækkelig Grund dertil, og man

har da Tid til at overveie det. Forøvrigt er dette jo Noget, hvormed der kan være deelte Meninger; men disse ere de Grunde, der ere gjort gjældende, og det er jo bekjendt, at Spørgsmaalet om en saadan kirkelig Frihed har været forhandlet i Stænderne, i Særdeleshed af de roeskildste Stænder, og at disse eengang lod Sagen aldeles falde, efterat den var meget udførlig forhandlet, og at de ved en paafølgende Forhandling gjorde et meget indskrænket Forslag, som kun deri var afvigende fra det Bestaaende, at man skulde henvende sig til Provsten og af ham faae en Bevilling. I Kjøbenhavn eksisterer der derimod en fuldkommen Frihed til at gaae til Alters i hvilken Menighed man vil, og den Forskjel, som saaledes er imellem Kjøbenhavn og andre Steder, har sin meget naturlige Grund i de kjøbenhavnske Forhold. Da Familierne her bestandigt flytte, vilde det være lidet tjenligt for dem, om de, ved at skifte Gade, ogsaa skulde skifte Præst. Der vedligeholdes en langt bedre Forbindelse mellem Præsten og Menigheden ved, at han kan vedblive at være deres Præst, som eengang have valgt ham, end om den, der flyttede hen i en anden Gade, ogsaa skulde faae en anden Præst. Det er altsaa vistnok Noget, som er grundet i ganske naturlige Forhold, og der er altsaa ikke at klage over nogen Inconsequens, fordi det Samme ikke gjælder paa andre Steder, som gjælder i Kjøbenhavn, hvor det forøvrigt fra Først af har udviklet sig af sig selv, fordi det var saa naturligt, at ingen Præst kunde gjøre Paastand paa, at de, som havde Altraa til at nyde Sacramentet hos en anden Præst, ikke maatte gjøre det. Den Bevægelse, der har været gjort om, at den Frihed, som der var, ikke var tilstrækkelig, den har egentlig ikke sin Grund i en høj Grad af zelotisk Iver, som der herskede i en vis Tid, for, at alle rituelle Handlinger skulde forrettes aldeles bogstaveligt, at den allermindste Afvigelse i Udførelsen af de rituelle Handlinger gjorde dem ugyldige, at det ikke var nogen sand christelig Communion, hvor der var skeet nogen Forandring deri, selv om den var aldeles uvæsentlig. Da Communionen forøvrigt er en rituel Handling, som nu endog strengt paa sees forrettet overeensstemmende med Ni-